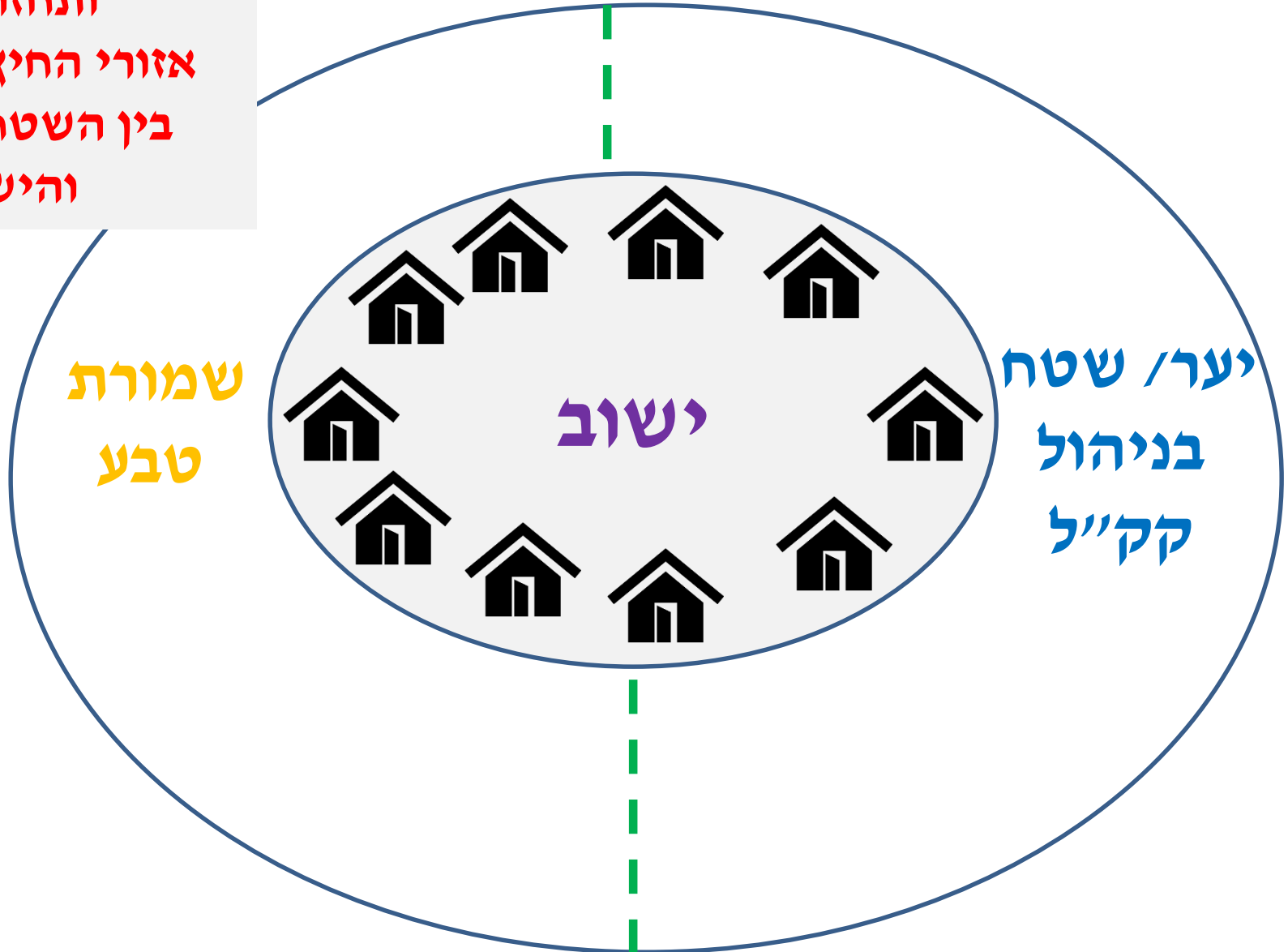

בעולם אידאלי

מנהלי השטח אחראיים
על תכנון הקמת
ותחזוקת
אזורי החיץ במפגש
בין השטח שלהם
והישוב

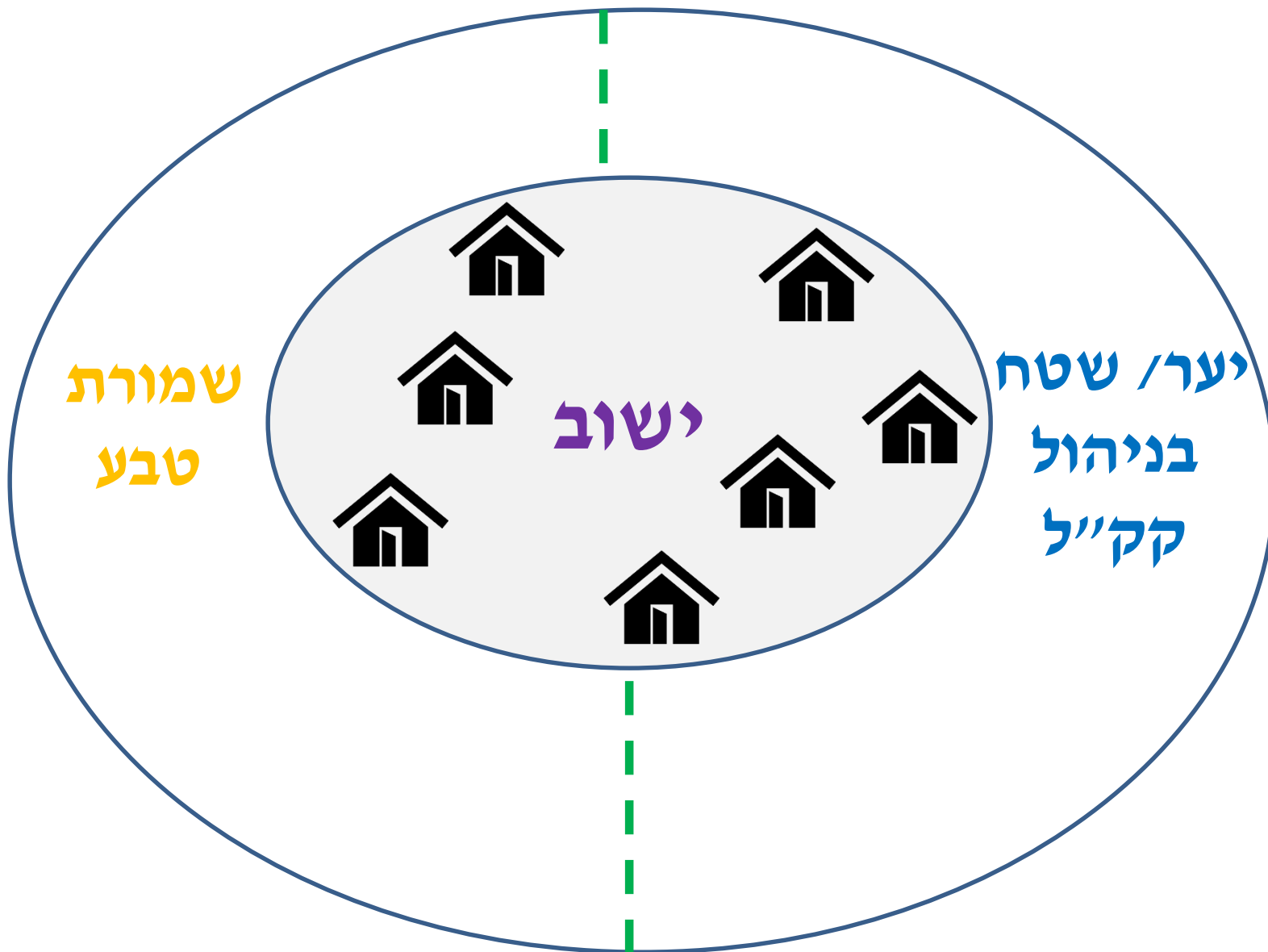

שמורת
טבע

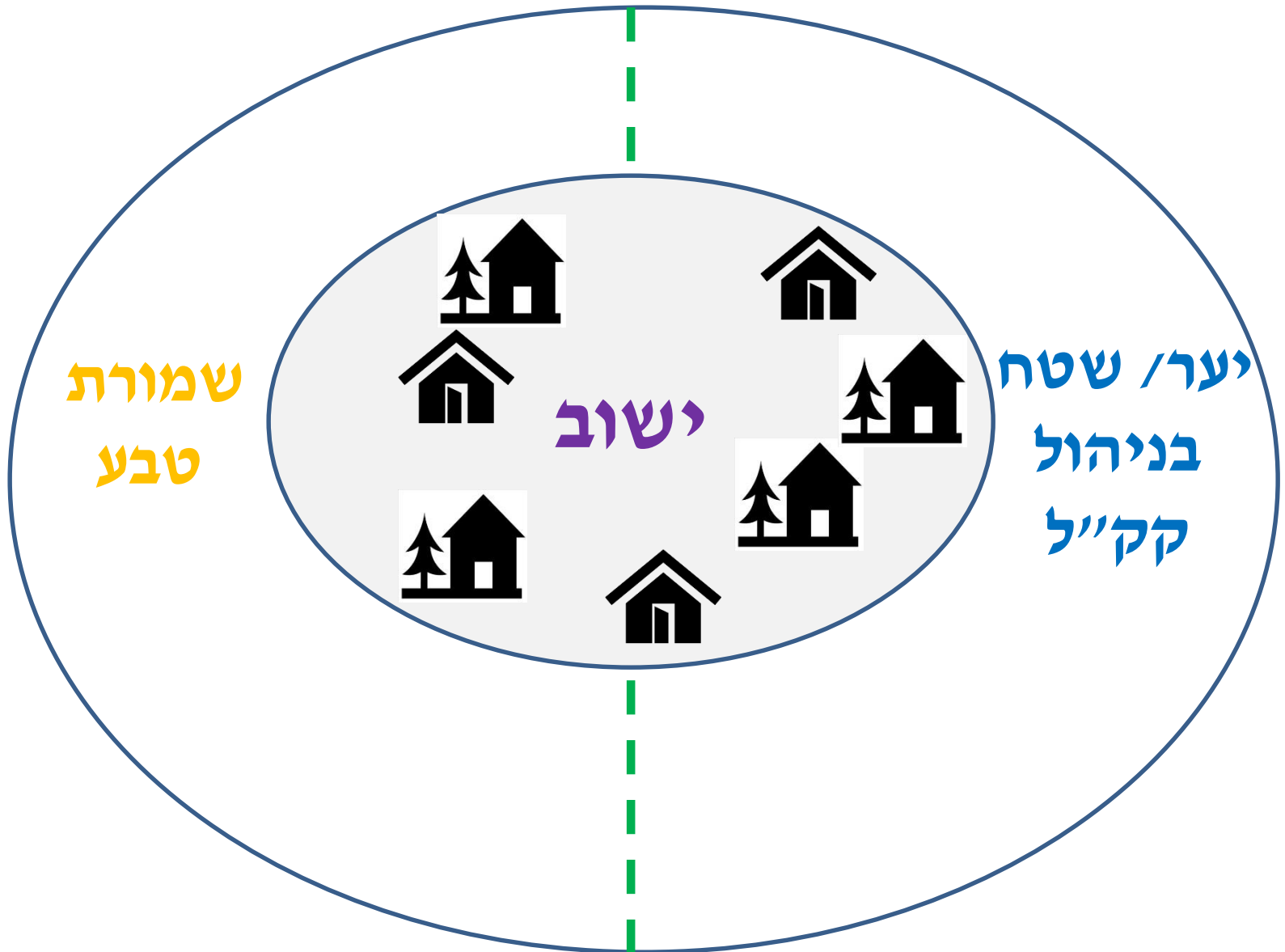
ישוב

יער/ שטח
בניהול
קק"ל

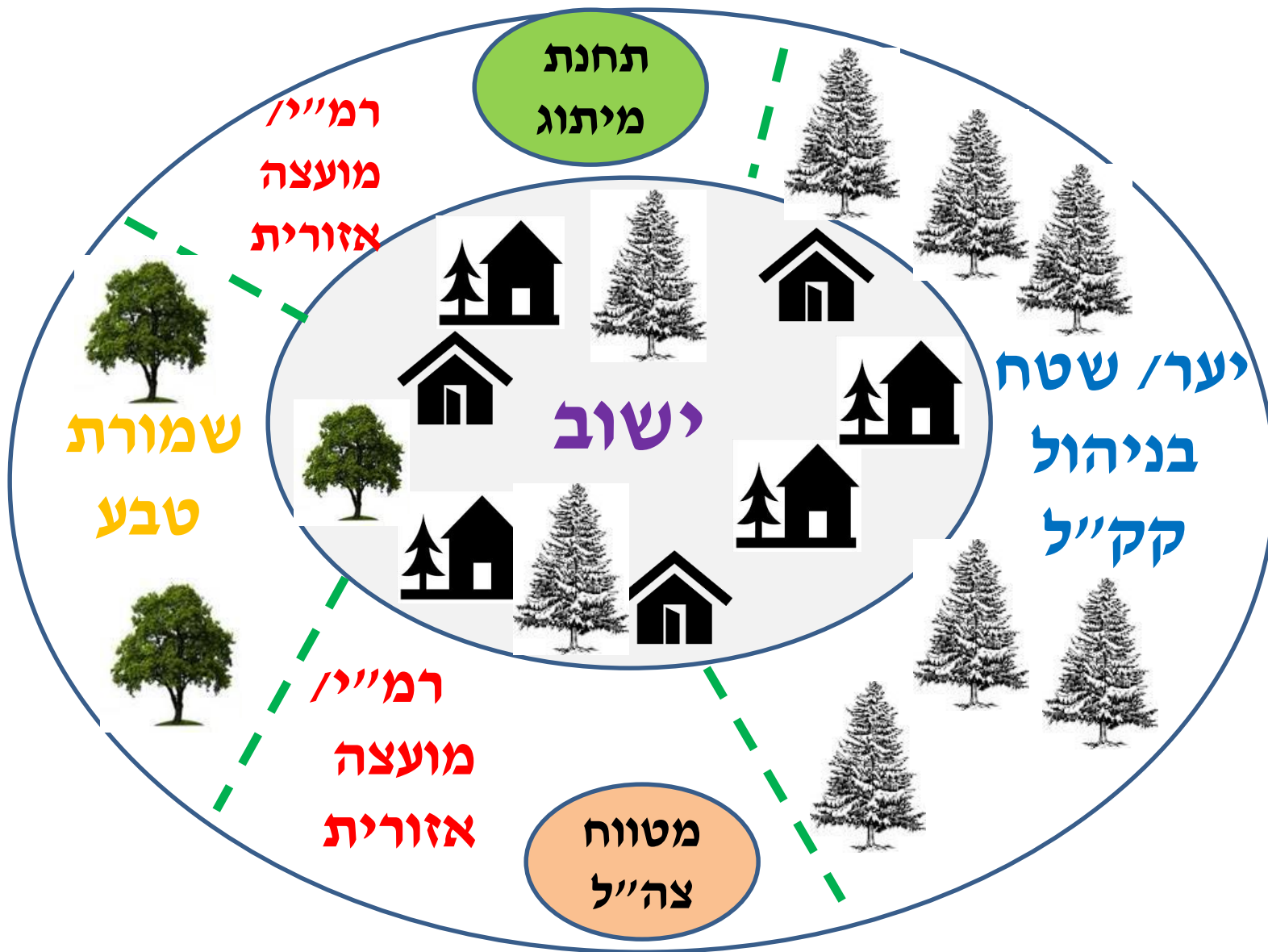
בעולם פחות אידאלי

ובעולם יותר ריאלי

בעולם מאוד ריאלי

בסבך המציאות

- ❖ המשרד להגנת הפנים/כב"ה גיבש תקנות להגנה על הישובים מפני שרפות. התקנות טרם אושרו בוועדת הפנים של הכנסת.
- ❖ עיקרי התקנות: דרכי גישה, צנרת מים ואזורי חיץ (טיפול בצמחיה). ניסוח מקצועי, קשיח, מפורט ביתר. ללא גמישות מקומית יכולות להעמיד בעיות.
- ❖ אחריות הביצוע המרכזית: הגורם המוניציפאלי
- ❖ מימון: אין מקור (הסיבה המרכזית לתקיעת התקנות).
- ❖ קק"ל ורט"ג מבצעות אזורי חיץ בין שטחים בניהולם וישובים.

בסבך המציאות

❖ והיה וימצא המימון -

❖ שלב תכנוני: מדובר בתכנון מקצועי של מעטפת הגנה משרפות. צריך

לקחת בחשבון נתוני שרפות קודמות; מצב צומח; מזג אוויר; דרכי

ושיטות כיבוי; תחזוקה לאורך זמן וכו' וכו' [במקרה זה הביטוי

היצירתי משני] ==

מה עם הכשרה?

❖ שיתוף ציבור: כן/לא, מתי; איך <== שלב העו"ד; שלב האקולוג

המומחה שנשכר על ידי קבוצת התושבים המתנגדת לתכנית

❖ ביצוע: אין הרבה קבלני ביצוע מקצוענים. מה עושים? מי מפקח?

מעורבות עורכי דין

”אזורי חיץ אמנם זולים יחסית לביצוע לעומת אמצעים אחרים,

אך יעילותם בתנאי קיצון היא כמעט אפסית.

בנוסף, ביצוע אזורי חיץ ללא תחזוקה שנתית, שעלותה גבוהה,

תגרום בסופו של דבר להגברת סכנת השריפות בשל התפשטות

מינים פולשים, שיחים ומטפסים שיביאו להצטברות ביומסה

דליקה בשטח. הסכנה הגדולה ביותר טמונה בחדירת עצי אורן

המתפשטים בהמוניהם לאחר שריפה ומהווים ”פצצת השהייה

מתקתקת” לשריפה הבאה. ”

”טיוטת התקנות מתייחסת בצורה אחידה לכל שטח מיוער,
באופן המתאים ליערות אורנים דליקים.

לדעתנו, יש להוסיף סעיף לתקנות המאפשר גמישות למפקד
המחוז לאפשר הכנת וביצוע **תבנית המתאימה לבל יישוב**
בהתאם למאפיינים הטופוגרפיים (מפנים, תלילות, רוחות)
והאקולוגיים(תצורות צומח, הרכב הצמחייה וצפיפותה)
הייחודיים לו.”